

Fenomenul Luciferic

Flavius Laurian Duverna

Fenomenul Luciferic

Motto: „ Cum ai căzut din cer,
Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor!
Cum ai fost doborât la pământ!...
Biblia, Isaia Cap. 14, 12. etc.

În vremi de-naltă măreție
Ale creației lui Dumnezeu
În stadiu-i sfânt la apogeu,
Prea Sfânta Sa Împărăție
'Și-eterniza vastu-i traseu.

Perpetuând sfânta menire
În ani și vremuri nedatate
Prin pașii spre eternitate,
Ea-și parcurgea în fericire
Fluida-n veci prosperitate.

Căci marea binecuvântare
A celor ce au fost create
Ca bune foarte declarate,
Se-afla în grija-I iubitoare
Completă-n suveranitate.

Și-n orice nouă dezvăluire
A Forței Lui cea creatoare,
Minuni adânci de cugetare
Venind din veșnica zidire,
Se arăta, dragostea mare.

În Univers, fiind revărsată
Spre bună starea lumilor,
În ordinea asupra lucrurilor
Stătea în glorie, admirată,
Ca sursă a vieții, a tuturor.

Nemărginita Înțelepciune
Era-ntregime apreciată,
De lumile toate... cântată
Ca singura în lucruri bune
Prin veșnicia prea curată.

Doar fenomenul Luciferic
Ce-a apărut ca din neant
Punându-se pieziș pe cant,
A-ntins o pată de-ntuneric
Peste-al iubirei sfânt liant.

Și-n lumea îngerilor sfinți
S-a-nfiripat cu precădere
Punctul său fix de vedere,
Originea unei vagi dorinți
De a conduce prin putere.

„Să-nalț scaunul mai sus
De stelele lui Dumnezeu!”
Era principiul ce mereu -
Vocifera, unde-a fost pus
În slujba sa, din empireu.

Voia pe muntele-adunării:
Capătul de miază-noapte
Cu planuri bine camuflate,
Pe vârful norilor, umblării,
S-arate, că-n ceruri poate.

Și că acolo, sus pe munte
S-arate că-ntre Dumnezei
Se-nvârte roata dragostei,
Si se creează o nouă punte
Și-o nouă ordine,-ntre Ei.

Să fie chiar ca Dumnezeu,
Să aibă slava și-nchinarea
Și-n gloria sfântă-adorarea
Iar îngerii cei sfinți, mereu
Să dovedească ascultarea.

Atunci în scumpa veșnicie
El s-a încuibat tulburător,
Prin scopul său înălțător -
Prin elementul de-anarhie
Tot mai pregnant acuzator.

Și-a început ca să susțină
Că în măreața guvernare
A sosit impulsul de-ndreptare,
Și-n Legea sfântă, divină
Se poate face schimbare.

S-a angajat de bună voie
Prin logica-i, de-a dovedi
Cu gând rău, de-a amăgi
Că îngerii nu simt nevoie
De Lege, pentru-a o păzi.

Că Lege-ar pune-ngrădiri
La ființe ce-s neprihănite
Cu puteri vaste hărăzite,
Ce în scopuri și-n gândiri
Sunt complet desăvârșite.

Astfel 'n-ascuns s-a erijat
Nearătând, niciun indiciu
C-apărător fiind din oficiu,
Al îngerilor, ce i-a înșelat
Întroducându-i în supliciu.

N-au priceput, că în final
Pe panta celor revoltați
Vor fi priviți ca răsculați,
Și că-n momentul crucial
Puteau să fie îndepărtați.

Urmând calea cea aleasă
De Lucifer spre-nfăptuire
Fiind induși, prin amăgire
Deși nu-n totul, înțeleasă
L-au sprijinit în răzvrătire.

Și-apreciindu-și măiestria
În luptă cu Dumnezeirea,
Mândru că-i stă uneltirea
Și-a materializat filozofia:
"Că Legea strică fericirea.

Că ordinea și guvernarea
Trebuie-a fi, reanalizate
În proiectu-i de dreptate
Și-nlocuite cu schimbarea
Fără restricții proclamate.

Și, să se conducă fiecare
Cum gândirea îi propune
Prin propria înțelepciune,
Ce o posedă, prin creare
Fără cerință-a se supune!"

Și răspândindu-și teoria
Spre fericirea existenței
În prosperarea eficienței,
Și-a declamat toată tăria
În spiritul independenței.

Prin amăgire, fiind prinsă
Și-oștirea cea neprihănită
Din starea ei cea fericită,
N-a declarat ca respinsă
Noua gândire răspândită.

După îndelungi orientări
În multe Sfaturi adunate
În cerurile prea curate -
S-a decis prin consultări
De a-l chema la dreptate.

Și s-a-ncercat, și străduit
Așa cum Dragostea o știe
Prin cuvânt sfânt să îmbie,
Să recunoască că-i greșit
Și să-l convingă să revie.

Demersuri au fost făcute
Și a avut timp de gândire
Ca în cumplita răzvrătire
Prin acțiuni deja-ncepute
Să vadă falsa îndreptățire.

Trufia însa a fost mai mare
Aflat în nedreptatea cloacă,
Și ea l-a-mpiedicat să facă
Mărturisiri, cerând iertare,
În revenire, sa se-ntoarcă.

Dar când au fost epuizate
Din planul sfânt prezentat
Orice sforțări, s-a declarat
Verdictul Dragostei curate,
Răspunsul de-a fi-nlăturat.

Nemaifiind nici-un mijloc,
Și nici altă cale de urmare
Al dragostei răbdătoare -
Cerul n-avea să fie-un loc
Pentru păcatu-n avansare.

Nu se-admitea ca Lucifer,
Cu îngerii săi, ce-l urmau
Și-ntruna, se-mpotriveau
Să locuiască-n sfântul cer
În dezbinarea ce-o făceau.

S-a hotărât de-a fi excluși
Din cerul sfânt și ordonat
Toți cei care s-au răsculat,
Și niciodată, - din nou puși
În locul sfânt ce-au ocupat.

Și-apoi a fost razboi în cer,
Ce-a mai teribilă-nclăștare
Din Univers prin lupta mare,
În frunte-având pe Lucifer
Ce s-a luptat cu disperare.

Și Mihail, Marele Voievod,
În dragostea triumfătoare
A purtat lupta-ntru salvare
A ordinei, - ce cap de pod,
Cerul era, spre răsturnare.

Dar îngerii cei buni și sfinți
I-au biruit, și-au alungat
Din cerul astfel bulversat,
Pe-acei ce multe suferinți
Prin răsculare-au provocat.

Cu Lucifer pentru anarhie,
Toți îngerii ce l-au urmat -
În planul său,... deliberat
Îndepărtați pentru vecie
Au fost din cerul ordonat.

Și ceilalți au slăvit în toate
În mod solemn și adorare
'N puterea-I cea creatoare
Pe Creator, ce în dreptate
El i-a salvat de la pierzare.

Și nici-o pată, a răzvrătirii
Și-a-mpotrivirii la Cuvânt
Nu a rămas în cerul sfânt,
Căci spiritul nemulțumirii
A fost îndepărtat și-nfrânt.

Și-astfel, liniștea și iubirea,
Și pacea sfântă-au revenit
În cerul ce-a fost curățit -
Căci printre îngeri fericirea
Mai mult din nou s-a-ntărit.

Așa trecând de-ncercarea
Prin fenomenul Luciferic -
Timpu-anunțat de-ntuneric
Și-au încheiat examinarea
Prin proba cadrului eteric.

Dumnezeu, nu va admite
În dragostea răbdătoare
A doua oară, o încercare,
Pentru-acele ființe ispitite,
Ce au trecut învingătoare.

Când ordinea bulversată
A fost din nou restabilită
În starea ei cea fericită -
Și când Legea nemutată,
A fost slăvită, preasfințită...

Atunci a început Cuvântul
Ca să-Și exprime Rațiunea,
Să-și exercite-Nțelepciunea
Și cer și stele, și pământul,
Toate-au mărit Creațiunea.

În dragostea nemărginită
El teritoriul Său Și-a-ntins
Și-a Sa putere Și-a extins
Prin ordinea cea stabilită
Ce și pământul l-a cuprins.

Căci o familie,... mai mare,
O altă lume cu inteligență
Marcând o nouă prezență,
S-a hotărât ca prin creare
Să fie-adusă... -n existență.

Și-astfel a fost continuată
În planul Lui vasta lucrare
Încununând marea-I creare,
Cu-o altă lume întemeiată
După măreața asemănare.

Flavius Laurian Duverna